

RimócTV

Amint észrevehető volt, visszatértem óta bár dőcögösen, de kezdett újra beindulni a Rimóc TV. Próbálok törekedni egy mindennapi állandóságra a televíziónál. Az eddigi hónapokban sikerült megvágnom az elmúlt másfél-két év eseményeiről készült felvételeket, amik azután már láthatóak is voltak a tévében. Ezen háttér munkásságomat tovább akarom folytatni, hisz még rengeteg nyersanyag található a rimóci videóarchívumban, amik nem kerültek még a tévé képernyőjére. Csak remélni tudom, hogy az ittlétem alatt minél több videóanyagot meg fogok tudni vágni, még ha nem is jutnék a legvégére a dolgoknak.

A technikai problémákból az elmúlt hónapokban sem volt hiány, nem egy érdekes eset fordult már elő, de egyik sem olyan volt, amit ne tudtunk volna végül legyűrni. A legutóbbi probléma eléggé tartós volt, amit szerencsére már szintén meg tudtunk oldani, de ez az eset bőven okozott fejfájást. Arról van szó, hogy az elmúlt egy hónapban észrevettük, hogy a vetítőprogram valamiért csak a feléig játszotta le a vetített videók többségét, amit egy ideig nem értettünk, hogy mi okozhatta. Végül ezen probléma okára is rájöttünk, ami egyszerre volt neveltséges és bosszantó. Bár ez a dolog egyéb kérdéseket vetett fel, valamint plusz háttér munkát generált az elkövetkezendő pár hétre, de sokat tanultunk az esetből, és remélhetőleg a jövőben már kevesebb hiba fog fellépni a tévével kapcsolatban.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ehhez a kis, helyi tévécsatornához úgy álljanak hozzá, hogy nem egy több száz fős szerkesztőséggel és korszerű technikával rendelkező nagyobb tévéadó. Többnyire csak egy ember kezeli ezt, - jelen esetben én - hozva egy adott szintet, heti pár videóanyaggal kedveskedve a nézőknek.

December elsejétől elindult a Rimóc TV hivatalos Facebook oldala is, ahol szintén megtalálhatóak a tévében látott hirdetések és az aktuális hetek műsorrendjei is. Jelenleg még nem annyira változatos az oldal, amilyennek terveztem, de igyekszem ezen változtatni és a videovágások mellett kellő időt szakítani erre is. Ha addig más nagyon nem is, de a heti műsorrendek rendszeresen kikerülnek oda.

Továbbra is szeretnék mindenkit bátorítani arra, hogy ha valami hiba lépne fel a tévéadással, a vetített videókkal kapcsolatban, akkor jelezzék irányomba az oldalon keresztül – vagy egyéb módon – hogy még olyan problémákról is tudomást szerezzünk, ami esetleg elkerülte a figyelmünket.

Februártól próbálok bevezetni a régi, "heti három videó" rendszert, hogy az ismétlésekkel együtt egészen szombatig legyen nézni való esténként. A múlt havi hibából kifolyólag a 2019-es és 2020-as anyagok idővel újra le lesznek vetítve, de ezek mellett, párhuzamosan régi-új anyagokat is tervezek műsorra tűzni.

Remélem ez a jó pár mondatom informatívnak bizonyult és azt is remélem, hogy az ittlétem alatt, a továbbiakban is hozzá tudok adni szerény tudásommal a Rimóc TV működéséhez.

Laczkó Kristóf

2021-es ünnepnapok, pihenőnapok, plusz munkanapok

Dátum	Nap	Ünnep	Típus
Január 1.	Péntek	Újév	Munkaszüneti nap
Március 15.	Hétfő	1848-as forradalom	Munkaszüneti nap
Április 2.	Péntek	Nagypéntek	Munkaszüneti nap
Április 5.	Hétfő	Húsvéthétfő	Munkaszüneti nap
Május 1.	Szombat	Munka ünnepe	Munkaszüneti nap
Május 24.	Hétfő	Pünkösdhétfő	Munkaszüneti nap
Augusztus 20.	Péntek	Államalapítás ünnepe	Munkaszüneti nap
Október 23.	Szombat	1956-os forradalom	Munkaszüneti nap
November 1.	Hétfő	Mindszentek	Munkaszüneti nap
December 11.	Szombat	(munkanap)	Áthelyezett munkanap
December 24.	Péntek	Szenteste	Áthelyezett pihenőnap
December 25.	Szombat	Karácsony	Munkaszüneti nap
December 26.	Vasárnap	Karácsony	Munkaszüneti nap
Összesen		Munkanapra eső munkaszüneti nap Plusz szombati munkanap	8 1

2021-BEN A MUNKANAPOK ÁTRENDEZÉSE EGYEDÜL A SZENTESTÉVEL KAPCSOLATBAN LESZ INDOKOLT, DECEMBER 24-ÉT KÉT HÉTTTEL KORÁBBAN, DECEMBER 11-ÉN (SZOMBATON) KELL MAJD LEDOLGOZNI.

Rimóci Újság - Független falusi havilap.

Kiadja: „Rimóc Községért” Közhasznú Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociujstag@gmail.com)
 Állandó munkatársak: Bablana Ferenc, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Burik-Vincze Ágota, Erdélyi Ferencné, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Vinczéné Percze Gizella
 Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stílizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

RIMÓCI ÚJSÁG 25

Ára: 200,-Ft

XXVII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Böjtelő hava 2021 FEBRUÁR

„A legvégén nem az fog számítani, hogy mennyi év volt az életedben, hanem hogy mennyi élet volt az éveidben.” (Edward J. Stieglitz)

ÜRES

Ha az embert egész életében elkíséri egy dolog, egy szokás, egy hagyomány, az az élete részévé válik. Minél tovább kíséri, annál erőteljesebb ez az összenövés, és annál fájdalmasabb, ha ez a megszokott dolog gyökeresen megváltozik vagy megszűnik. Ürességet érzünk. Az idősebb korosztályt a változások nagyon megviselik. A mi generációnk, a 30-as 40-es éveikben lévők, most tanuljuk ezt kezelni, bár bizonytalanok vagyunk. A fiatalabbak pedig már annyira megszokták a folytonos változást, hogy gyakran úgy tűnik, mintha nem is ragaszkodnának semmihez. „Engedd el!”- mondják. És elengedik. A munkahelyet, lakóhelyet. A hagyományokhoz, szokásokhoz már nem ragaszkodnak foggal-körömmel. Melyik a jobb? A Jóisten se tudja! Illetve ő tudja.

Most, hogy a plébániánk lakó nélkül, üresen áll, az idősebbek közül többen is könnyes szemmel vették ezt tudomásul. Mert ilyen még soha nem volt. Ha volt is, átmeneti időszakban. Nehezen tudják elfogadni, mert úgy éltek le 60-70-80 évet, hogy pap mindig volt a plébániánkon. Kevés a szentelés, sok a feladat, rengeteg az adminisztrálás. Tudják ők ezt, csak belátóródnál nehéz. Összenőtt velük a tudat, hogy ez így volt, és így is kell(ene) lenni. De nem így van. Bennük ez valóban ürességet hagy. Mert a világ megváltozott, ez

pedig ennek a hozadéka. Nem lehet már elengedni ennyi év után.

A változás bizonytalanságát nehéz jól kezelni, főképp akkor, ha semmi ráhatásunk nincs a dologra. De valahogy csak kell értelmet adni neki. A minap egy elgondolkodtató idézetet olvastam, mely így szólt:

„Kedves Optimista és Pessimista! Amíg Ti azon vitakoztatok, hogy ez a pohár félig üres vagy félig teli, addig én a vizet megittam. Köszönettel: a Lehetőség”

Hát ne azon gondolkodjunk, miért van ez így, miért nem másként van, miért és merre változik a világ, hanem nézzük úgy, mint egy lehetőséget! Mert igen sok változást kell még megélnünk igen rövid idő alatt, olyat is, amit lehet, hogy a hátunk közepére se kívánunk, vagy amiről azt gondoljuk: „Ilyen biztos nem történik.” Egyáltalán nem vagyok pesszimista ember, de attól tartok sok félig üres pohár lesz még előttünk az asztalon. Bár ott lesz mindig a lehetőség is, hogy megtöltse valamivel: hol édes borral, hol keserű sörrel. És a pohár tartalma olyan lesz, mint a világ: folyton változó, de sose üres!

Kaluzsa Mónika

Február 8. (hétfő)

Február 16. (kedd)

Február 22. (hétfő)

Március 8. (hétfő)

Március 8. (hétfő)

Házhoz menő szelektív hulladékszállítás

ÓVODAI FARSANG

Házhoz menő szelektív hulladékszállítás

NEMZETKÖZI NŐNAP

Házhoz menő szelektív hulladékszállítás

A tervezett programok a járvány helyzet miatt módosulhatnak/kérdésesek.

Aranyosi Ervin:

Gyógyítsunk érzéssel!

Szétszakított lelkek
ölelésre vágyanak.
Úgy kell a melegség
a fázós világnak!

Kell, hogy visszakapják
az erőt, a hitet,
elszakított lelkük
csak ez mentheti meg!

Hiszen a félelem
lelkeket betegít,
azon csak szeretet,
és az öröm segít!

Mosoly és nevetés
hová menekültek?
Fények takarásba,
árnyékba kerültek.

A mi teljességünk
fél-elemmél vedlett,
szeretetlen lélek
betegít meg testet.

Az érintés nélkül
fuldoklik a lelkünk,
s nincs, ami segítsen
önmagunkra lelnünk.

Az érintés gyógyít,
az ölelés szintén,
egészséges öröm
van a lélek szintjén.

Össze kell, hogy rakjuk
fél-ő lelkeinket,
s hiszem, hogy az Isten
is megsegít minket!

Öleljünk, szeressünk
ez lenne a lényeg,
legyünk egész-séges,
teljes létű lények!

Gyógyítsuk érzéssel
az egész világot,
s legyen teljességünk
Istentől megáldott!

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Kedves rimóci Lakosok!

Tájékoztatni szeretném Önöket a település fontosabb történéseiről.

Először is, az újság előző számában olvasható esemény naptárban felvázolt programok a vírus helyzet miatt, sajnálatos módon sorra elmaradnak. Gondolok itt elsősorban a Mária eljegyzésére, a Jótékonyági bála, vagy az Idősek farsangjára. Természetesen a farsangi mulatságokat pótolni nem tudjuk, viszont az Idősek világnapja még előttünk van, amit 1991-ben az ENSZ október elsejében határozott meg. Többször szóba került már, hogy mi miért nem ehhez tartjuk magunkat? A válasz nagyon egyszerű. A jótékonyági bál alkalmával egyébként is berendezett és feldíszített sportcsarnok, nagyon jó díszletűl szolgál a szépkorúink tiszteletére rendezett eseménynek, nem róva ezzel külön terhet a rendezőkre és szervezőkre. Egy biztos, idén sem fogunk megfélemleni időseinkről, bárhogy is alakul a járványhelyzet. Természetesen nagyon bízunk benne, hogy októberre már csak egy rossz emlék lesz a vírus okozta riadalom.

Településünk Önkormányzata megvásárolta a valamikori Takarékszövetkezet épületét, azzal a szándékkal, hogy az eddig Szécsényi út 2-ben működő Ifjúsági Egyesület számára, ami nagy sajnálatunkra megszűnt, egy komfortosabb világosabb és kulturáltabb helyet biztosítson. A fiatalokat itt központi fűtéssel, klímával és ami talán a legfontosabb önálló vizesblokkal rendelkező épület várja. A fiatalok kérésére kibontottuk a valamikori ügyfélszolgálat és irodát elválasztó falat, a nagyobb tér elérése érdekében, valamint kifestettünk és lemázoltuk az épület nyílászáróit. Nagyon szeretném, ha örömeiket lelnék az új „bázison”. Bízom benne, hogy további sok kedves esemény helyszíne lehet majd az általuk már **147-es KLUB**-nak keresztelt ingatlan.

Ezzel párhuzamosan megkezdődött a fiatalok által, a Szécsényi út 2-ben hátrahagyott épületrész felújítása, átalakítása. Önkormányzatunk 25 millió forint támogatásra tett szert a közfoglalkoztatási programon keresztül, egy Belügyminisztériumi pályázatnak köszönhetően. A pályázat célja egy pékség és tésztagyár kialakítása volt, amit egyébként már működtetünk, véleményem szerint arra méltatlan körülmények között. Az új helyszín azontúl, hogy a település központjában, frekvenciált helyen található, tágasabb, az elképzelt technológiának megfelelőbb helyet biztosít majd. Az elnyert összeg egy részét a kialakításra, a fennmaradó részt pedig eszközök beszerzésére tervezzük fordítani. Célunk a beruházással, hogy a közmunka program esetleges kihátrálása esetén is életképes maradjon üzemünk, valamint a kapacitás növelésével, szélesebb vásárlói kör kiszolgálása.

Jóváhagyták a zöldhulladék kezelésére felvázolt tervünket, melynek megvalósítására 6 millió forintot kapunk, a munkaügyi központ támogatásával foglalkoztatott közmunkásokon keresztül. A program megvalósítása március elsejével indul. Addig a beszerzések és a hatósági enge-

délyek intézése folyik. Hasonló forrásból tudjuk lecserélni a faluban oly közimert Skoda pick up kis használt járművünket, ami kiszolgálta a maga idejét. Felújítása, műszaki állapotának javítása már rendkívül gazdaságtalan volna. Ezért döntöttünk úgy, hogy a rendelkezésre álló keretünk egy Dacia dokker beszerzésére fordítjuk, ami jó szolgálatot nyújt majd a település ügyes-bajos dolgainak intézésében.

Néhány gondolat a Palóc Sarok üzletről és a Palóc Sarok Kft. által üzemeltetett konyhánkról. Az üzlettel kapcsolatban nagyon szeretném hangsúlyozni, hogy jelen pillanatban a bolt üzemeltetője Rimóc Község Önkormányzata. Nem Szabó Vilmos, nem a Diagonál Épker Kft., hanem a település önkormányzata. Hogy engem vagy a feleségemet gyakran látnak ott, az azon egyszerű okból lehet, mert szívügyem az üzlet, mert azért hoztuk létre, hogy a falu lakosságát szolgálja, mert úgy gondoltuk, hogy az üzlet által forgalmazott termékekből a település hiányt szenved. Ahogy azt láthatják és tapasztalhatják, egy főállású alkalmazottal üzemelünk, minimalizálva ezzel a fenntartás költségeit. Ez az oka, ha néha megjelenik a feleségem, aki térítési díj nélkül biztosít néha szabadidőt, az üzlet egyetlen alkalmazottjának.

A konyhánkról annyit, hogy nagyon komoly minőségi és mennyiségi változás történt az ott készített ételek tekintetében. Az elmúlt hónapokban történtek figyelemmel kísérése után, egyértelműen kijelenthető, hogy a 100%-os önkormányzati tulajdonban lévő Palóc Sarok Kft. által üzemeltetett konyha **rentábilis**, magyarul ha elengedjük a kezét talpon marad. Az ott előállított ételek kifogástalanok és erre nagyon büszke vagyok. Éppen ezért nehezen viselem az étel minőségére utaló kritikákat. Sok helyen megfordulok, sok helyen étkezek, de elfogultság nélkül mondom, hogy nagyon ügyesek a mi asszonyaink. Higgyék el nekem, hogy munkatársaim pengéltre állították a bevétel és kiadás eredményét, hogy a lehető legalacsonyabb áron, a lehető legjobb minőséget produkálva szolgálja a konyha a lakosságot.

Bizonyára feltűnt az üzlet és a kft. név választásának azonossága. Természetesen nem véletlenül történt így. Az üzlet is, mint egyébként minden más is, pályázati pénzből került kialakításra, ami bizonyos fenntartási időt tesz kötelezővé, aminek leteltével a terv, hogy a kft. üzemeltetésébe kerüljön majd egyszer. Itt is, mint az a konyhánál már sikerült, de ide sorolhatom a pékséget és a tésztagyárat is, a célunk, hogy a közmunka program esetleges kifarolása esetén, a létrehozott termelő üzemünk, egy egységbe forrva, egymást kiszolgálva, életképesek maradjanak. Ezt az egységet hivatott biztosítani a Palóc Sarok Kft. az önkormányzat felügyelete alatt. További célja az egyesülésnek, a rimóci emberek, a kft. szolgáltatásaihoz, a lehető legjobb áron való hozzájuttatása, a cégben dolgozók megelégedett létbiztonságát szavatolva.

Szabó Vilmos
polgármester

Bezár a 147-es kamra

Sokan csalódottan értesültek a hírről, hogy a 147-es kamrából a fiataloknak ki kell költözniük. Az okok nyilvánosak, érthetőek. Szerencsére nem „utód nélkül” szűnik meg a helyiség, az Önkormányzat gondoskodik arról, hogy a fiataloknak legyen saját épülete, ami helyszíne lehet az önálló tevékenységeiknek. De az új helyszínről majd írunk akkor, amikor elkészül.

A kamra és az Ifjúsági Egyesület története nem szétválasztható, de mégis lehetett külön „intézményként” tekinteni erre a helyre. 2012-ben az IKSzT bővítés miatt esedékesé vált a korábbi klubból, a kisteremből való kiköltözés. Szerencsénkre akkor is abszolút partner volt az Önkormányzat és különösen Beszkid Andor, és közösen kerítettünk új helyet. A bolt alig használt raktárhelyisége (ezért lett kamra) kompromisszumokkal ugyan, de kézenfekvő megoldásnak tűnt. Emlékszem, hogy amikor eldőlt a helyszín, és a kisteremből való költözés is sürgetőbbé vált, milyen vehemenciával vetettük bele magunkat a munkába, és az Önkormányzat is a kőművesmunkával, a bejárati ajtó cseréjével és a villamossági munkálatokkal megsegítette a terem elkészültét. Voltak gondolatok, hogy két hét, és már este ott találkozhatunk. Inkább lett belőle két hónap, de amikor elkészült minannyian büszkék voltunk, sok felajánlásból kaptunk bútorral, Jótékonyági Báli bevételekből vásárolt eszközzel sikerült a lehetőségekhez mérten komfortossá tenni a helyet. 2012 októberében készült az első kép, ami a kamrában töltött első esték egyike volt, és épp a tévét próbáltuk rajta behangolni.

Innentől kezdve más időszámítás kezdődött. Valóban különálló épületben és saját nyitvatartási renddel üzemeltették a fiatalok a kamrát. Az Ifjúsági Egyesület első számú feladatának tekintette, hogy egy klubhelyiségben legyen lehetőség a fiataloknak... arra amire aztán használták is. És valóban használva volt. Film és meccsnézők, rengeteg kocsmasport csörte és játék, vacsorák, hangos bulik, és megszámlálhatatlan beszélgetés töltötte meg élettel a kamrát. A független működéshez szükség volt néhány „kulcsos emberre”, akik vagy fizetésért dolgoztak ott, vagy társadalmi kötelességtudatból, de talán inkább jókedvből és akaratból esténként kinyitották, télen befűtötték, és amennyire lehetett vigyázták a teret, szervezték a programokat. Mivel volt idő, mikor a kulcsok vándoroltak, ezért nem sorolom fel a neveket, nehogy kimaradjon valaki, de a fiatalok nevében mindegyiküknek jár egy „Köszönjük!”. Idővel az Egye-

sület kezdett megkopni, de a kamra továbbra is működött, de biztosan nem véletlen, hogy épp most kell írnom ezt az összefoglalót a kamráról, amikor az Egyesület megszűntése is éppen aktívan zajlik. Nyolc évig működött a hivatalosan intézménynek nem nevezhető, de mégis még a környéken is hírnevet nyerő két termes klub. Bezárás előtt sajnos nem sikerült, nem lehetett, vagy nem maradt idő egy méltóbb záróeseményre, de mivel a klub csak költözik, ezért ezt annyira mégsem kell bánni. Bízom benne, hogy az új hely is annyi élményre ad majd lehetőséget, mint a 147-es kamra, és biztos vagyok benne, hogy a pékségben vásárlók közül (vagy évek múlva ki tudja, mi lesz ott) lesz majd, aki mesél másoknak, hogy micsoda jó hely volt ez, amikor még Kamra volt!

Bablana Feri

Az első képek egyike a már működő 147-es kamrából

Az utolsó képek egyike a kiköltözés estéjén

„Virágot viszünk egy néma sírra,
de ezzel Őt már nem hozhatjuk vissza.
Tudjuk, hogy nem jössz, de olyan jó várni,
hazudni a szívnek, hogy ne tudjon fájni.
Míg köztünk voltál mi nagyon szeretted,
hiányzol nekünk, soha nem feledünk.”

Megemlékezés

Mély fájdalommal emlékszünk vissza, arra az 1 évvel
előtti napra, amikor **Vaspál Tibor** szíve utolsó dobant!
Elment tőlünk, oly távol, oly messzire,
de szívünkben, gondolatainkban, itt él velünk örökre.

Édesanyja és rokonai

Akiért a harang szól...

Nagyé Vincze Zsuzsanna

1964-2021

Nagykert út 40.

Gólyahír:

Bangó Róbert

2021. január 11.

Szüllők:

Bada Liza és Bangó Róbert

(EL)Köszön(t)ések

Mozgalmasra sikeredett a 2020-as év vége és a 2021-es év kezdete a Szent Miklós Gondozási Központban. Az év utolsó napján Mónikától köszöntünk el, január elején Zsuzsi vonult nyugdíjban, január végén Márti jelentette be, hogy új munkát kapott egy másik településen.

Szeretném megköszönni mindhármatok munkáját: Köszönöm, hogy segítettétek és könnyebbé tettétek a településen élő idős és idősedő lakosaink mindennapjait, akár azzal, hogy bevásároltatok, akár azzal, hogy ebédet szállítottatok ki számukra, akár azzal, hogy beszélgettetek az ellátottjainkkal.

A gondozónőket a lelkiismeretük, a szívük hajtja. Mennek akkor is, ha a meleg nyári napon legszívesebben a strandon lennének. De mennek akkor is, ha farkasordító hideg van, mert a gondozottjának fát kell behordania vagy a havat kell elsöpörnie a járdáról. Ha a szél belekap a hajukba, vagy az eső áztatja őket, akkor is a gondozottak ellátása lebeg a szemük előtt. Ezt a munkát csak szívvel-lélekkel lehet végezni, nincs köztes megoldás. Ti így tettetek!

És most pár gondolat rólatok:

Zsuzsi... mindenki Zsuzsija...
Az első és egyetlen munkahelye volt a jelenlegi Szent Miklós Gondozási Központ. Amióta dolgozott, több néven futott ugyan az az intézmény: volt Önkormányzati tulajdonú „ÖNÓ”, társulások „Virágszigetes” és egyházi fenntartású „Gondozási”. De mindegyiknél a legfőbb szempont a segítség, a segíteni akarási. Zsuzsi, ezt magas színvonalon művelted!

Sok-sok évvel ezelőtt, 18 évesen, egész fiatalon már róttad az utcákat, jártad az időseket, segítetted őket... Bevásároltál, csekket adtál fel, segílyt intéztél, kerestél fel a rászorulókat... Szerveztél, segítetted és lebonyolítottad a Nyugdíjasok Napját, ahol aktív szereplője is voltál a rendezvénynek. Mindenkihez volt néhány kedves szavad...

Mindent tudtál, mindenkit ismertél, mindenkit szeretél... Sokan kerestek Téged - akár a falu lakói, akár az intézmény dolgozói -, ha valamit el kellett intézni. És TE elintézted! Nem tudtál nemet mondani senkinek! Hiányozni fog a munkád, a kedved, az egyéniséged! Nyugdíjba vonulásod alkalmából jó egészséget, sok-sok szép pillanatot kívánunk neked. Élvezd a jól megérdemelt pihenést családot, unokáid körében. Ha erre jársz, gyere be hozzánk... Szeretettel várunk!

Mónika

Amikor idejöttem 2018 májusában, közfoglalkoztatottként végezted a napi feladataid: takarítottál, az ételéseket rakd össze, ebédet szállítottál, postára mentél, mosogattál. Vidáman, jókedvűen tetted a dolgod. Mint tudjuk, a bizalmat ki kell érdemelni. Neked sikerült, mert egy idő után az ellátottaink a bizalmunkba fogadtak téged... Kívánom, hogy találd meg a számításodat az új munkahelyeden. Maradj meg olyan vidámnak, ahogyan megismertelek... Ja, és ha erre jársz, gyere be hozzánk...

Márti

Gondozónőként dolgoztál Balassagyarmaton. Amikor új gondozónő kellett a rimóci Gondozási Központba, hazajöttél, erősítetted kis csapatunkat. Együtt örültünk, amikor a lányod esküvőjét bejelentetted. Az élet más irányt mutat Neked! Kívánom, érezd jól magad az új helyeden. Nézz szembe a kihívásokkal! Élvezd az új helyedet, az új feladatodat! Ha erre jársz, gyere be hozzánk...

A Szent Miklós Gondozási Központ nevében:
Fábián Katalin
intézményvezető

Szová teszem...

- Több éves gyakorlatnak megfelelően az idén is sokan az értéke töredékéért adták el a téli támogatásként kapott tűzifát, ezzel bizonyítva azt miszerint: lehet, hogy nincs is szüksége a fára? Persze akinek nem inge...
- Tavaly ősszel is nagyon kevesen tettek eleget az ároktisztítási kötelezettségüknek, sőt egyesek a vízelvezető árokba vagy a közterületre helyezik el a kerti hulladékot, amit január elsejétől már elhelyezni sem szabad. Persze akinek nem inge...
- A szelektív hulladékgyűjtők nem a háztartási szemét elhelyezésére szolgálnak. A falu széléről a foci pályához áthelyezett gyűjtőkbe problémásabb a más településről idehozott, újrahasznosítható hulladék elhelyezése is. A szelektív gyűjtők és környezete nem folyamatos lomtalánítási célokat szolgál. Persze akinek nem inge... (Most már mindegyiket kamera figyeli).
- Bizony még mindig vannak autósok, akik Szécsény és Rimóc

- között szabadulnak meg az italos dobozoktól és sok az utazás során keletkezett egyéb szeméttől, meg minden mástól is. Talán még háziállatoktól is!? Persze akinek nem inge...
- A településünkre érkező egyes gépjárművek sebessége még mindig jóval meghaladja a megengedett mértéket. Hiába a sok figyelmeztetés. Persze akinek nem inge...
- A temetőben, ha már elvisszük a gyűjtőig a mécseseket, koszorúkat, virágokat, egyéb hulladékot, próbáljunk meg a megfelelő gyűjtőbe beletalálni. Ne tördeljük le a temető vagy a Hősök tere kerítés léceit! Persze akinek nem inge...
- Bánjunk óvatosan a jelzőkkel! Ne ítéljük, hogy ne ítéltesünk! Különösen távolból és akkor, ha nincs megfelelő helyismeretünk. Még a messziről jött ember sem mondhat, amit akar. Hajrá efbé. Persze akinek nem inge...
- Egyesek még mindig próbálkoznak nagy lendülettel felhajtani a kerékpárútra, amit ugye nem lenne szabad. Hamarosan őket is kamera figyelheti!? Persze akinek nem inge...

Beszkid János

A járványról, az oltásról...

Tisztelt Rimóci Lakosok!

Sajnos a COVID-19 fertőzésnek, járványnak még mindig van aktualitása -mert a vírus még itt van! - s ha nem teszünk ellene, sokáig itt is marad.

A fertőzés még mindig komoly tüneteket, szövődeményeket esetleg halált okoz. Még mindig nagyon sokan szorulnak kórházi kezelésre! Aki átesett a fertőzésen és meggyógyult, annak jelenlegi ismereteink szerint fél évig van ellenanyag a szervezetében. **Aki nem esett át a fertőzésen, annak a fertőzéssel szembeni védekezés egyetlen módja a védőoltás!**

Tudom, nagyon sokan nem fogadják el ezt a nézetet, nagyon sokan oltásellenesek. Sajnos.

Ebben az esetben azt kérem attól, aki így gondolkodik, hogy **mindenképpen hallgassa meg szakember véleményét, s aszerint döntsön.**

Pár szót az oltásról: **A jelenleg Magyarországon forgalomban lévő két vakcina a BioNTech-Pfizer és a Moderna vakcina.** Ezek új típusú oltóanyagok, melyek nem tartalmaznak élő gyengített vagy elölt vírust. Már sokak előtt ismert lehet, mert már hallotta, olvasta, hogy ez egy messenger RNS típusú oltóanyag, melynek a lényege a következő. - Nem a vírus jut be a szervezetbe, hanem a vírus génállományának kis töredéke. Ezután a szervezetünk sejtjei készítik el a koronavírusban lévő fehérjét, - illetve az ellene képződő ellenanyagot is. Ezek az ellenanyagok megvédnek a vírusfertőzés okozta betegségektől, és annak szövődeményeitől is. Az mRNA típusú vakcina előnye, hogy gyorsan előállítható, nem okoz fertőzést, hatékony és biztonságos.

Tudni kell, hogy az oltásnak alig van mellékhatása, esetleg minimális bőrpír az oltás helyén, minimális fájdalom, átmeneti rossz közérzet, amely gyorsan el is múlik. De tudjuk, hogy ez minden védőoltásnál elő-

fordulhat. Nagyon fontos tudomásul venni, hogy a vírus nagyon sok embert megbetegített, nagyon sok halálos áldozatot követelt. Mára már mindannyiunk ismeretségi körében vannak olyan esetek, melyek hallalal végződtek! Ezen történések gondolkodásra kell, hogy készítsenek mindenkit!! Ha szeretnénk ennek véget vetni- csak egyetlen megoldás létezik- a **VEDŐOLTÁS!**

A védőoltáshoz használt vakcina 95%-ban hatékony, amely a második oltás után 7-10 nappal alakul ki. De már az első oltás után 10 nappal is 65-80%-os hatékonyság van. Fontos megemlítenünk, hogy a Pfizer vakcina kifejlesztésében meghatározó - sőt döntő szerepe van egy magyar kutatócsoportnak- élükön egy magyar professzor asszonynak Karikó Katalinnak- aki ezzel a tudományos eredménnyel a Nobel-díj várományosa lett.

Legyünk erre is büszkék!

Végezetül, azt is fontos tudnunk, hogy a későbbiekben a védekezéskor létrejövő úgynevezett emlékezősejtek védelmet nyújtanak még akkor is, ha már nincs ellenanyag a szervezetben. Ha például később a vírussal találkozunk szervezetünk, az emlékezősejtek termelik ellene az ellenanyagot. **Nagyon szeretném, ha a védőoltással kapcsolatban felelősen gondolkodnánk, és felelősen nyilatkoznánk.**

Egyelőre nagyon kis mennyiség beoltására vonták be a háziorvosokat. Községünkben 13 fő oltását engedélyezték a 80 év feletti lakosok körében. A névsort is központilag határozták meg a regisztrált páciensek köréből. Nagyon bízom benne, hogy a későbbiekben nagyobb létszám oltására kapunk engedélyt. Kérem, aki oltást szeretne, az regisztráljon!

**Addig is vigyázzunk egymásra!
A maszk használata továbbra is kötelező!**

Dr. Verbói Klára

**Ajánlja fel adója 1%-át
a rimóci civil szervezeteknek!**

ADÓSZÁM	SZERVEZET NEVE	CÍME
19162829-2-12	RIMÓC KÖZSÉGÉRT KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY	3177 RIMÓC, MADÁCH TÉR 1.
18642902-1-12	RIMÓC POLGÁRŐR ÉS ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ EGYESÜLET	3177 RIMÓC, MADÁCH TÉR 1.
18642139-1-12	RIMÓCI KOBÁK EGYESÜLET	3177 RIMÓC, SZÉCSÉNYI ÚT 6.
19928502-1-12	RIMÓCI SPORT EGYESÜLET	3177 RIMÓC, ISTVÁN KIRÁLY ÚTJA 1.

Adója 1%-át pedig ajánlja fel a **MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZNAK**, melynek technikai száma: **0011**

Forrás: http://www.nav.gov.hu/nav/szja1_1/regisztralt_civil_kedvezmenyezettek_2020

NYULACSKA HÍREK

Néphagyomány az óvodában

Ebben az életkorban még nehezen megfogható téma, jól átgondolt szervezést igényel, de mint szoktuk mondani, „nem lehet elég korán elkezdni”. Már több éve farsang előtt célirányosan erre a témára irányítjuk a gyerekek figyelmét. A népviseletet, a rimóci táncokat, nótákat, a Rezesbanda zenéjét bemutatva próbáljuk közelebb hozni ezeket az értékeket a gyerekekhez. Idén a járványveszély miatt nem hívtunk külsős vendéget, megpróbáltunk mi magunk táncházat varázsolni, ahol a két gyermekcsoport együtt ropta a táncot, a rimóci táncokat, csárdáslépéseket gyakorolva. Mindig nagyon szívesen öltöznek be a gyerekek a népviseletes ruhákba, ami óvodánk ruhatárához tartozik. Az ideai ovis táncház részvevői nagy érdeklődéssel hallgatták a rimóci nyúl történetét, és a hét végére már mindenki jól skandálta a mondást, hogy „Pislog-e még a rimóci nyúl?” Vagy pislog, mint a rimóci nyúl? Erről aztán gondolkodhatnánk! A történet érdeklődéssel leírását én a következő linken találtam: <https://www.hungaryforkids.eu/pislog-mint-a-rimoci-nyul/>, amit ajánlok az érdeklődők figyelmébe! Aki pedig újra utánanézne régebbi kutatásoknak, azoknak javaslom Benkó Péter korábbi írását <https://www.rimoci.hu/ujsag/2013/2013.11.pdf>, aki részletesen kivesézi ezt a témát. Milyen jó, hogy vannak ilyen lelkes kutatóink, akik által tovább élhetnek ezek a történetek! Elmesélhetjük a gyerekeknek, ezáltal tovább élteve falunk értékeit. A táncházat fedeles kosárból kínált malomkalács elfogyasztása tette még emlékezetesebbé.

Az ideai ovis táncház résztvevői

„Ha, ha, ha, havazik” akkor mi ovisok nagyon örülünk! Igaz, nagyon ki kellett lesni azt a két napot, ami ezen a télen eddig alkalmas volt a téli örömegek megélésére, de mi kihasználtuk! Elővettük a sok szánkót, jót szánkóztunk az óvoda udvarán. „Egyik tolt, másik húzta” Sajnos, a domboldalra nem tudtunk felmenni, ahogyan a régi nótában szól, mert gyorsan elolvadt a hó, de a hőemberépítésre alkalmas napot is kihasználtuk.

A hőember építő nagy csapat

A téli örömeiket még az is fokozta, hogy az **Örökbefogadóink jóvoltából**, minden gyermeket jó melegen, az időjárásnak megfelelően fel tudtunk öltöztetni, amikor kimentünk a hóba. Csizma, sapka, kesztyű, sál, meleg pulóver, overáll... minden volt abban a csomagban, amit még tél elején kaptunk tőlük. Nagyon hasznosnak bizonyult, köszönjük nekik! Ugyan úgy nagyon hálásak vagyunk az ovis benti cipőkért, hiszen ezen adományból minden ovisunknak új benti cipője van az Új Évből.

Pászterné P. Gyöngyi

Elnyűtt cipők - új cipők

Az 1000. verseny alkalmával a Kékestetőn

Amikor a maratonon elindultam, előtte a félmaratont már sokszor lefutottam. 24 félmaratont futottam, de 24 évvel ezelőtt is Jusztin Feri bácsid voltam, meg most is, szóval nem kellett megváltoznom.

Kérdezik tőlem, hogy lehet ezt csinálni, erővel bírni? Hát folyamatosan. A sport, a futás áthatotta az életemet. Tegnap is voltam, meg megyek is edzeni: a mai napig, hogy eljussak versenyekre, a heti 50 km-et leedzem. Ez bennem van. A félmaratonra naprakész vagyok. Most a fiatal gyerekekkel szoktam futni, nem nekem kellett dicsőséget szereznem, de annyit futottam, mint ők.

Gondolom nem mindegy, milyen az időjárás. Mikor jobb futni?

A magas hőfok rossz nekünk, kb. 6-10 fok, az az ideális. Szervezettartó a hosszú táv, a maraton, szóval amellel hogy kell hozzá átgondoltság, erő, fizikai erő, de nagyon időjárásfüggő. De nincs olyan verseny, amit fel nem lehet adni, szóval nem kell ott beledöglőnünk, nem csak nekünk, fiataloknak sem. Nekem a kedvenc távom, amíg az erőm a legjobban kitart, az a 10.000 m.

Ezt a távot szellemileg hogy lehet legyőzni?

Én felkészült sportoló vagyok, én tudom azt, hogy 25-30 km-ig minden zsihadás, lábbeállítás nélkül elviszem, utána jön a maraton. A maratoni táv 30 km felett kezdődik. Olyanokra gondol az ember, hogy minek vagyok én itt, mé' nem feksznék otthon, vagy néznék inkább a rimóci menyecskeket.

Hogyan teszi túl magát ezeken?

Olyankor megállunk, van víz, belegyalogolok mondjuk 300-400 métert, akkor érzem, hogy fog menni a lábam, utána felveszem a tempót és újult erővel lehet menni tovább. Hát több ezren futunk, 4-8000 ezren.

Van valamilyen speciális táplálkozás? Mit kell enni?

Normálisan eszek, de a térdeimre most már kell a kalcium, a magnézium. Ha meg beteg vagyok, akkor Teri néni (a felesége) - hogy kell mondani - kézzel győzi. Sok versenyre elkísért bennünket. A feleségem mindenhová elkísért. Mi ketten érünk a fiammal egyet, csak ő nem itthon van, szóval ő a menedzserem, ő adja a pénzt. A feleségem, ahogy a Kékesen is voltunk tavaly, még mindig eljött velünk. Szóval nem hagyjuk ki a buliból. Egyszer kérdezték tőlem gyerekek: „Feri bácsi, hogy van bennetek ennyi erő?” Mondom nekik: csillagom én csak magamról tudok nyilatkozni, én az igazi rimóci

42 km 195 m! Hogyan lehet lefutni egy maratont?

Az első maratonom előtt a katonaságnál versenyeztem futóként, meg ott legyalogoltuk az 50 km-t, a 75-öt, a 100-at, ott voltak az igazi szívós gyerekek. Miután leszereltem, olvastam, hogy Gödöllőn rendezik meg a terepfutó Magyar Bajnokságot, (edzett voltam, mert futballoztam is), 7 km-en indultam és akkor ott győztem. Bennem maradt a futás, meg futottam mindig. Ahhoz, hogy jó legyen a lábam, minden nap biciklivel jártam fel Gyarmatra a kábel gyárba.

zsiros kenyértől maradtam erős. Egy másik interjúban meg is jelent: „Feri bácsi az erőt a rimóci zsiros kenyérből nyeri.”

„Te! - azt mondja az egyik gyerek -, ilyen bio kaja már nincsen...” - az a két gyerek azt hitte, hogy valami csoda valamiről van szó, mert akkor ők is ennék, hogy birjanak. Nincsen speciális étrendem.

Akkor jó a genetika, de gondolom azért rántott levestől, meg diós tésztától nem tudna futni.

Hát igen, egy jó étvágyú magyar gyerek vagyok.

Feri bácsi, tudom, hogy versei is vannak.

Igen, eddig 35 versem jelent meg különböző irodalmi antológiákban. Amire különösen büszke vagyok az a Rimóc örök című vers. (Az 1999. júniusi Rimóci Újságban megtalálható ez a vers.)

Milyen tervek vannak még a jövőre nézve?

Most 7-én lesz az évnyitó, de megnyertem az abszolút bajnokságot, attól nincs nagyobb, így nincs különösebb terv. Futok még, ameddig a jóisten engedi, nem emberfüggő a vég. Mondd meg, hogy üdvözlök mindenkit! Tisztelettel köszöntöm Rimóc Községet! - **ÖRÖK HÁLA** falumnak!

Feri bácsi! Itt az Újságon keresztül is nagyon szépen köszönöm a tartalmas beszélgetést! Én nagyon jól éreztem magam. A továbbiakra is jó egészséget, izgalmas versenyeket, szép sikereket és minden jót kívánok!

Jusztin Ferenc hosszútávfutóról az interneten sok cikk jelent már meg, valamint a YouTube-on több videó is megtalálható, többek között a születésnap kisfilmje, melyet 75. születésnapja alkalmából készítettek róla. Érdeemes megnézegetni.

Feri bácsi kitartásával, igazi sportember szemléletével és hozzáállásával példát mutat mindenki számára. Külön köszönjük neki, hogy Rimócot még mindig a szívügyének tekinti.

Zárásként, a szécsényieket nem megbántva, szeretném közölni Feri bácsi hovatarozásáról szóló humoros mondatát, melyen jót nevettem: „Azt szoktam nekik mondani, hogy nehogy összekeverjétek a szécsényiekkal, én rimóci betyár vagyok! Ti (szécsényiek) arról vagytok híresek, hogy közel laktok Rimóchoz.” ☺

BVA

A futótársak: Pancsovai Gergely, Feri bácsi és Hasznosi Márk
Feri bácsi díjaiból készült kiállításon Szécsényben

FUTNI EGY ÉLETEN ÁT

Beszélgetés Jusztin Feri bácsival

A beszélgetés alkalmával

Az utóbbi időben sokszor találkoztam olyan cikkel, amelyben **Jusztin Ferencről, Feri bácsiról** adtak hírt. **A futás terén elért eredményei** önmagukért beszélnek, szép sportkarriert tudhat a háta mögött, a mai napig aktív sportoló. Szécsényi futóbarátai már életében legendaként emlegetik a „régebben fiatal” sportbarátjukat. A hosszú évek alatt már bőven körbe futhatta volna az Egyenlítő is. Rimóci származású és maga is inkább „rimóci színekben” áll rajt-hoz a versenyeken, ezért úgy gondoltam, felkeresem egy beszélgetésre, hiszen méltán lehet büszke rá az egész település.

Feri bácsi Rimócon született 1945. június 25-én, felesége is rimóci, Terike néni. Fiuk Dublin-ban, Írországból él, de amikor csak tehetik, együtt futnak. Feri bácsi az általános iskolát Rimócon végezte, jó tanuló volt, tanárai közül Horváth Sándort és Horváth Sándorné Erzsike néni említ meg. Fialat kora óta közösségi ember volt: tagja volt a táncsoportnak, futballozott. Az MHSZ (Magyar Honvédelmi Szövetség) versenyein is bizonyított. A településről több sportoló is hatással volt rá, országos versenyeken is szerepeltek: Jusztin Sándor (tájékozódási futó), Golyán János (lövész), Szabó Pál (futás). 1970-73-ig Rimóc Sportelnöke volt. Nógrád megye legeredményesebb sportját kapták meg az 1972/73-as szereplésért. Kiemelte az „alvégi” lányokat, akik röplabdában, kézilabdában, atlétikában, kerékpározásban megyei szereplésükkel sokat tettek a település hírnevéért.

Szécsényben találkoztam vele, ahol már várt rám, és egy ajándék éremmel fogadott, amit nekem adott. A közel háromnegyed órás beszélgetés alatt sok mindentől kérdeztem:

Feri bácsi, miért sportol?

Én egész iskolás korom óta sportoltam. Aktív voltam, a falunak abba a 8-10 gyereke közé tartoztam, akik tettünk a közösségért, táncoltam, fociztam és versenyekre is küldtek. A katonaság alatt egyik alkalommal a Katonai Bajnokságban 1500 méteren versenyeztem és 4 perc 15 másodperces idővel meg is nyertem. Itt megvertem az akkor ott katonáskodó orosz laktanya versenyzőit is. Lehetőségem volt az ejtőernyőzésre is, 38 ugrásom van.

Hogyan jött az ejtőernyőzés?

Lehetett választani vagy besorozták az embert?

Az úgy jött, hogy nekem a főnököm, a munkatársam a Csepeli szakosztálynak volt a vezetője. Mindig mondta, hogy gyere el. Írta a foglalkozásjegyet, és eljött a nyár, azt mondja: Feri, jövő héten ugrás, kijössz Gödöllőre? Nem láttam még repülőgépet közlekedni sem. Kimentünk, ugrottunk. De már az 5. ugrás után - ami már pont elég volt arra, hogy feljegyezzenek, mert nyilván tartásba vették az embert, olyan katona felkészítő tábor volt -, eltört a bokám. Utána kellett bevonulni. Az ejtőernyős katonatábor után letagadtam, hogy volt sérülésem, mert meg kellett csinálnom a tesztet, futni kellett, nyújtó gyakorlatok voltak és azt mind meg bírtam csinálni, de nem mondtam meg, hogy volt sérülésem, és végül oda vonultam be, nem az egyszerű katonák közé. Arra volt jó, hogy nem a vasrendákat vittem, mint a legtöbb katona az építkezéseken. Akkor nem voltunk Magyarországon csak 100-an ugró állományban.

Kik voltak hatással az életére, sportkarrierére?

Ismerem és a mai napig jó barátságban vagyok **Balczó Bandival** (Balczó András: Kondoros, 1938. augusztus 16.-, a Nemzet Sportolója címmel kitüntetett háromszoros olimpiai bajnok magyar öttusázó, az öttusaspot történetének egyik legnagyobb alakja), együtt sportolhattunk, egy klubban vagyunk. Valamint **Szekeres Ferenc** (Abony, 1947. március 21.-, atléta, magyar maratoni futó, a Csepel SC versenyzője) is jó kapcsolatban van, akivel most vívunk a magyar bajnoki címért, de még én vagyok a bajnok. Velük jó barátságban vagyok. De Barnával (Vincze Barna) is jó barátság volt köztünk, mi egymást nagyon bírtuk, focitáborokban is sokszor voltam nála.

Jók az ilyen barátságok, mert lelkesíteni tudják egymást.

Igen, ami nekem nehéz vagy fáj, egy két szóval segít a másik. Mi, a sportolók, mi nem lekezelően bánunk egymással. Alázatos életvitel van a hátunk mögött, meg igazán hűhű emberek. Ilyen emberekkel találkoztam, és ezeket tanultam tőlük fiatalon.

A szüleim idősek voltak, kérelmezték, hogy ne is vigyenek katonának, kis nyugdíjból éltek, anyukám beteg volt, nővérem is a napszámában dolgozott, szóval az én fizetésemre, utólag mondom, szükség lett volna a Jusztin családban. De úgy jó volt, mert az élmény az jó volt, meg úgy összejártam az országot. A Vízügy-nél voltam szakmában, nekem géplakatos a szakmám, nagy gépeket, darukat szereltünk, szóval fiatalon, én erősebben, nagyobb tempóban vittem az életet, de mindben. Érted. Jó társaságban voltam. Az első fizetésem alkalmával Pesten, behívott a főnök, hogy: „nem tudom, hogy nőttél fel, vagy hogy van, de elmondom neked, hogy itt az első fizetésből meg szokták hívni a munkatársakat. De ha már ezt elmondtam, a te borítékodba 500 Ft-tal több van.” Érted, a béremen kívül, hogy meg tudjam hívni belőle a többieket. Erről csak ketten tudtunk, de azért, hogy én fiatalon ember legyek, segített nekem. Ott dolgoztam 6 évig, meg onnan vonultam be. De az élethez kell szerencse, de az az emberi közeg, hogy ha tebbened észreveszik, hogy ki vagy, az nagyon sokat jelent.

Én a mai napig a nyilvántartott sportolók között szerepelek országosan. Végig megyek Pesten, nem egy ember rám köszön: hogy tetszik lenni Feri bácsi, hogy vannak?

Milyen díjakat, elismeréseket kapott a sportpályafutása alatt?

Azt szoktam mondani, hogy a versenyeken kapott díjak, kupák, érmek, pólók, újság cikkek csak kilókban mérhetők. Köztük van a születésnapim rimóci üveg váza is. Fialat koromtól vannak ifjúsági díjak, oklevelek, egyszer nyertem egy 12 napos jutalomutazást: Kijev-Moszkva-Leningrad. Megkaptam a megyei Bérczi Károly díjat. Kiállítás szerveztek nekem a díjaimból Szécsényben az iskolában futótársaim, ami 2 hónapig volt megtekinthető. Országosan elismert és számon tartott sportoló vagyok, 45-szörös (senior) Magyar Bajnok futó.

Újra megnyertem a terepfutás összetett (abszolút) versenyét 2020-ban. 1. helyezett vagyok a pontozás alapján az országos ranglistán a férfiak között (nem csak a korosztályában).

Tavaly decemberben meglett az 1000. versenyem a Kékes csúcspályán. 23 országban jártam sportolóként. A Budapesti Atlétikai Szövetség sportolója vagyok, de 3 nagy egyesület van, ahonnan mindig meghívják versenyekre.

Nógrád megyében nekem van a legtöbb lefutott maraton, 23. Volt olyan maratoni futás, ahol az én versemmel köszöntötték a maratoni futókat Magyarországon. (2000. novemberi Rimóci Újságban tudósítottunk is róla.) Legszebb, legkedvesebb maratoni helyszínek: Firenze (templomok, hitelesség), Prága, Kassa, Bécs, Róma, Dublin, ahol a fiam él. Sok maraton, sok szép ország, sok szép emlék.

Legjobb maratoni (42km 195 m) ideje: 3 óra 17 perc (62 éves korában futotta Siófokon), legjobb félmaratoni ideje: Bécs-Budapest 1 óra 31 perc.

ISKOLAI HÍREK

Jobb veled a világ!

A 2020-21-es tanév rendhagyó módon zajlik iskolánkban, a Rimóci Szent István Általános Iskolában, hisz a járványveszély miatt nem szervezhetünk nyitott programokat, nem hívhatunk vendégeket, még az osztályok sem vehetnek részt közös megmozdulásokon. A hagyományos programokat osztálykeretben rendezzük meg, hogy védjük tanulóinkat, de ne kelljen lemondani az oktatás-nevelés változatos eseményeiről sem. Január utolsó hetében minden diákunk megkapja a félévi értesítést, az eltelt közel öt hónap munkájának értékelését. Ki-ki a befektetett munkája, igyekezete alapján kiérdemelt jegyeket viheti haza. Az első és a második évfolyamosok szöveges értékelést kapnak előmenetelükről.

Iskolánk 5. éve vesz részt a Boldog Iskola programban. Ebben a tanévben már az Örökös Boldog Iskola cím birtokosai vagyunk. Célunk az, hogy tanulóinkat pozitív élményekhez juttassuk a játékok, feladatok, a közös beszélgetések révén. Növekedjék önbizalmuk, bízzanak a társaikban, a felnőttekben. Tanulják meg, hogy hogyan lehet derűsen, optimistán szembe nézni a nehézségekkel, miként lehet segítséget nyújtani, kérni. A közösségépítés feladatát is megkönnyíti ez a program. Az egymásra figyelés, a megfelelő kommunikáció elsajátítása, az érzelmek kifejezésének megtanulása segíti az osztályok igazi közösséggé válását. A program előnye, hogy nagy teret enged a helyi sajátosságokhoz, az adott csoporthoz való alkalmazkodáshoz. Számunkra fontos, hogy a hátrányos szociokulturális háttérű tanulóink számára is pozitív mintát adjunk, segítsük őket a beilleszkedésben.

Pócsik Csilla

Jobb Veled a Világ
BOLDOGSÁGÓRA
program

LÁDAFIA

A régi falusi ládából sok minden előkerül. Fényképek, tárgyak, emlékek... A Rimóci Újság ládafiából még más dolgok is: emberek, akik velünk éltek, akik idetartozónak érzik magukat a távolból is, Rimócon élők, akik kincseket rejtnek. Elődeink, akiknek már csak a nevét ismerjük, akikről itt-ott egy-egy fénykép bukkan fel. Új rovatunk külsős munkatársak bevonásával a Ládafiában kutakodik, és minden hónapban hoz majd valami régit, újat, elfeledettet, értékeset. Az első „ládafia” 25 év távlatából Dr Valkó Zsuzsanna (nekem csak Zsuzsa néni) segítségével került elő!

Nem vagyunk még messze az év elejétől, ezért – és egyébként is a jó kívánságokból sohasem késő – azzal kezdeném, hogy minden kedves olvasónak boldog, békés 2021-es évet, jó egészséget sok sikert és kiváló eredményeket kívánok.

Köszönettel vettem a Rimóci Újság szerkesztőségének (konkrétan: Kaluzsa Mónika) kérdését arra vonatkozóan, hogy írnék-e az újságba, és rögtön igent mondtam. Ez a megkeresés azért is jó érzéssel töltött el, mert most 25 éve, hogy elköltöztem 250 km-re: Rimócról - Balatonszemesre. Bizonyára már nagyon sokan nem ismernek, vagy ha hallottak is rólam, nem emlékeznek rám. Pár sorban magamról: Rimócon születtem, ott nőttem fel, ott éltem 40 éves koromig. 1978-tól lettem Rimóc község vb. titkára, majd jegyzője. Két gyermekem is itt nevelkedett 14-15 éves korukig. Ma már 3 unokám van 3,10,17 évesek, a középső fiú. Lányom és 3 unokám Várpalotán élnek, míg fiam válása után egyedül él és velem lakik. 5 éve az önkormányzattól vonultam nyugdíjba. Bár több, mint 40 évet töltöttem a közigazgatásban most mégis más oldalról mutatkoznék be, hiszen a munkában töltött idő - nem egy cikket, hanem - egy könyv méretű írást igényelne.

Mivel szabad „kezet” kaptam arra, hogy azt írok, amit akarok, arról, amit fontosnak tartok és ami éppen a szívemből jön, így azt hittem könnyű lesz... de tévedtem. Nem azért mert nem tudok mit írni, hanem mert túl sok gondolat és témérdek érzésem tör a felszínre, és elveszhet az ember a részletekben. Nagyon nehéz a legfontosabbakat kiemelni, hiszen a legkisebb emlék is (amiből bőven van) idővel felértékelődik. Egyrészt tehát azt emelném ki, hogy nem könnyű palócnak lenni a „palócföldön” kívül, másrészt a szabadidőmet kitöltő kézműveskedésről írnék. Hogy milyen érzés nem otthon maradni? Bizony az sokkal szomorúbb, mint valamit alkotni. Mindenekelőtt azzal kezdeném, hogy sohasem terveztem azt, hogy szülőföldem elhagyom és aki boldog gyermekként élt egy „ékszerdoboz”-hoz hasonló gyönyörű fekvésű településen óhatatlanul felmegy a pulzusszáma akkor, amikor oda visszalátogat. Elérzékenyül, ha meglát, meghall egy hírt a volt lakóhelyéről. Büszke, amikor bemutatják a palóc népdal, néptánc, népviselet, vagy népi építészeti emlékek őrzését. Örül, amikor jót hall, és bánkódik, ha rossz hírek érkeznek. Ez a kettőség van akkor is, amikor az ember hazalátogat: ujjong, ha látja a fejlődést, szomorú, ha egykor szépen karbantartott jobb sorsra érdemes épü-

leteket elhanyagolt, elhagyott, vagy romos állapotban lát viszont. Összességében: ha az ember sikeres, és megtalálja önmagát, az otthonát, vagy más-hol alapít családot, akkor könnyebb felnőttként is beilleszkedni, de ha kudarcok érik, felteszi a kérdést magának: mit keresek én itt és miért pont itt? Ilyenkor még fájdalmasabb az, amikor egy olyan hír érkezik, hogy meghalt valaki, akit ismertél, szerettél és nem biztos, hogy el tudod végső útjára kíséreni azt, akit életében tiszteltél és becsültél. Sajnos nagyon sokan elmentek az elmúlt 25 év alatt, de sokan be is

költöztek, gyermekek születtek, tehát ment az élet a maga útján... miközben emlékeimben továbbra is ott élnek a Jani, Pista, Béla... bácsik, Emer, Terka, Bözsi, vagy Mari... nénik. Ezzel gyermekeim és más „elszármazottak” is ugyanígy lehetnek. Tehát ezer szállal kötődik még évtizedek múltján is az ember: szeretett falujához.

Valószínűleg innen az indíttatás a kézműves termék készítéséhez is. Az én gyermekkoromban tollat fosztottunk, kukoricát morzsoltunk, fontunk, szőttünk és sorolhatnám, de mivel édesapám asztalos volt, én a fa megmunkáláshoz is közel kerültem. Nagyon sokan varrtunk, hímeztünk, subáztunk, a Palóc háziipari szövetkezetnek babakészítéssel, szöttésekkel bedolgoztunk, vagy a bedolgozóknak besegítettünk. Most szabadidőmben nyaklánc, karkötő, fülbevaló, kitűzők stb. készítésében – főleg gyöngyök - felhasználásával ez „visszaköszön”, a fa szépségének felfedezése pedig „örökség”.

Elsősorban intarziával foglalatokodom. A 2-4 féle falemez kivágása, egymásba illesztése, ragasztása, csiszolása, végül „lakkozása”, falikép bekeretezése stb. A fa eltérő erezte miatt olyan természetes szépséget ad egy-egy alkotásnak, hogy még akkor sem készíthető egyforma, ha ugyanazon fajtákat használja fel az ember. Az intarzia mellett a könnyebben és gyorsabban készíthető égetéssel (pirográf) is foglalkozom, de a fa más anyaggal (pl. papír, bőr, fém...) „ötvözetével” is próbálkozom. Közel 200 termékem készült (legalább ugyanannyi félkész termékem van). Igyekezem használati értéket is adni a termékeknek, ezért legtöbbször fa dobozokat használok, ami tárolásra is szolgálhat. Mindezekhez Dávid fiam is segítséget nyújt, és örülök akkor is, amikor legnagyobb unokám is érdeklődést és kedvet mutat.

Egyébként... mostan színes napokról álmodom.

Szerencsére akad bőven. Sok világnapnak tudjuk és értjük a mondandóját, fel kell hívni a figyelmet bizonyos problémákra, betegségekre, bizonyos tulajdonságokkal rendelkező emberekre, bármire. De ezt a „rendszert” is megtalálták maguknak azok, akik hol tréfát akarnak űzni valamiből, hol nagyon is komolyan vesznek valamit, amit magyarázat nélkül más nem fog megérteni.

Kezdeként adjunk a romantikának, párkapcsolatban élőknek ezeket a napokat kifejezetten ajánlott megtartani: Január 22. A Csók nem hivatalos világnapja, Március 1. Az udvarlás és bókolás világnapja, Március 20. Az ölelés világnapja, Július 6. Csók világnapja, Július 11. Népesedési világnap, November 10. Szeretkezés világnapja, November 26. A szerelmi vallomás napja. A listából kimaradt, de ugye senki nem felejtí el februárban a Valentin napot!

Két érdekes és ellentétes nap: Január 23. A legszomorúbb nap, Június 23. Legvidámabb nap. Minden bizonnyal van köze az időzítésnek ahhoz, hogy az egyik télen a másik nyáron van. Azonban mindenkinek bizakodásra adhat okot az idei évre, hogy a legszomorúbb nap már elmúlt, a legvidámabb pedig még hátra van.

Vannak tevékenységeket, spontán vagy szervezett eseményeket népszerűsítő napok. Ilyenek például: Március 1. Ölelj meg egy könyvtárost világnap, és ez a nap a „Kertészkezdj meztelenül” világnapja is. Március 22. Nemzetközi párnacsata nap, a meg szervezett párnacsatáknak külön szabályai is vannak. Fontos napok a következők: Augusztus 10. A lustálkodás napja, Augusztus 17. a „Mosolyogj és integess a turistáknak” világnap, Szeptember 20. pedig a Tarkarítási világnap. Egyik jobb, mint a másik.

Jó tudni, hogy vannak, akik megfelelő időben tudnak a megfelelő dolgokra koncentrálni. Ezért is lehet fontos megtartani: Január 18. Hóemberek Világnapja, Január 20. A Pingvin-tudatosság napja, Május 4. Ékezetes betűk világnapja, Július 5. Macskák világnapja, Június 29. A sár napja.

Lehetne saját napunk, Rimóc napja, A pislogás világnapja. De talán nem is kell feltalálni semmi újat, megtarthatnánk egyszerűen szeptember 23.-án a Nemzetközi Nyuszi Napot.

Azon túl, hogy másokkal közösen megtartunk egy napot, senki se felejtse el megtartani a saját napját. Mindenkit köszöntök egész évre kiterjedően a névnapja és születésnapja alkalmából! Isten éltesen mindent és mindenkit!

Bablena Feri

HÍREK A BIZTOS KEZDET „NAPRAFORGÓ” GYEREKHÁZBÓL

2021 január 11-én újra kinyitott a Napraforgó Gyerekház. A vírushelyzet miatt viszont be kellett vezetnünk néhány új szabályt:

- a maszk használata kötelező
- érkezéskor kézfertőtlenítés, kézmosás
- a Gyerekházban egyidejűleg 10 főnél többen nem tartózkodhatnak
- beteg gyereket/ szülőt nem fogadunk

Kérünk mindenkit a szabályok fokozott betartására mindannyiunk egészsége érdekében!

Míg zárva voltunk, addig is nagyon sokan kerestek minket, érdeklődtek mikor nyit a Gyerekház. Ahogy ez megtörtént már jöttek is hozzánk az anyukák és gyermekeik. Mi pedig igyekeztünk jobbnál-jobb programokkal fogadni őket.

A babamasszázs programunk, ami még mindig nagy sikernek örvend, minden szerdán 10 órától kezdődik. Már nagyon hiányolták az anyukák ezt a foglalkozást is. Az anyukáink nagyon szeretnek kézműveskedni, alkotni valami szépet, maradandót. Igyekezünk nekik mindig valami újat, valami különlegeset kitalálni, amit együtt elkészítünk. Jó látni milyen lelkesedéssel készülnek ezek a dekorációk, ajándékok. Milyen örömmel viszik haza, mutatják otthon, hogy ők mit is alkottak a Gyerekházban.

Februárban is rengeteg színes, érdekes programmal készülünk a családok számára. Jön a Valentin nap, amely alkalmából képeslapot és szívecske formájú sütitket fogunk együtt készíteni. Majd az ezt követő programunk a Farsang lesz. Mindenki, kicsik és nagyok egyaránt jelmezbe bújhatnak. Készülni fog a fánk szalagos, csöröge egyaránt. Farsangi álarc formájú kekszket is készítünk, amelyeket majd színes cukormázzal kidekorálhatunk.

Rengeteg érdekes programmal készülünk mind a gyermekek, mind a szülők számára. Nagyon sok szeretettel hívunk és várunk minden kisgyermekes családot a Napraforgó Gyerekházba!

Erdélyi Anita

Kedves Testvérek, kedves József atya!

Ahogy szokták volt mondani, az egyik szemem sír, a másik meg nevet. Sír, mert a búcsú pillanata jött el, hiszen településünk kedves lelkipásztora József atya bezárni készül a plébánia ajtaját, lakó nélkül hagyva azt, amire én nem emlékszem, mióta a rimóci emberek kenyerét éve, ennek a templomnak az ajtaját nyitogatom.

Emlékszem, amikor hozzánk érteztél, meghatódottságtól csillogó szemmel, az ismeretlentől tartva, fájó szívvel a Tiédre gondolva kulcsoltad imára templomunkban a kezed. Akkor 30 év után kellett változtatnod, most ennek a töredéke telt el nálunk, mégis úgy gondolom, hogy ez a búcsú sem lesz számodra könnyebb. Azt mondják az öregfát nehéz átültetni. Hát én Téged ismerve meg azt mondom, hogy öreg az országút. Fiatalokat megszégyenítő vehemenciával dolgoztál egész életedben. Jó példa voltál számunkra. Tőled tanulhattuk meg, hogy sosem késő a szőlőt telepíteni, a fát ültetni, mert amin Isten áldása van az gyorsan szárba szökken és termőre fordul.

A plébániát és annak környékét a szó legszorosabb értelmében felvirágoztattad, hiszen számát sem tudjuk a rózsatöveknek, a gyümölcsfáknak amit Te gondoltál. Kitartó munkád eredményeként a gyerekek nagy öröme közösségi terem épült, ami minden földi jóval felszerelt (csocsó, tollas, pingpong, trambulín) korszerűsödött a plébánia épülete. Táborok, programok szervezésével színesítette a gyerekek hétköznapijait.

A hívek talán még nem is igen tudják, hogy hamarosan elkezdődik a plébánia külső felújítása, ami az energia megtakarításán túl, esztétikailag is növeli majd az épület értékét. Ezeket mind-mind Te kapartad ki a falunak. Talán már meséltem, hogy amikor az egyházmegyei főépítész úrral bejártuk a térség plébániáit, Rimócra érve azt mondta, hogy na itt érzi először, hogy gazdája van a portának, ide bármilyen fejlesztést szívesen támogat az egyházmegye is. A dicséret természetesen Neked szólt, mégis én is kihúztam magam, mert jól estek a szavai.

Itt szeretném megköszönni barátainak, munkatársaidnak, segítőidnek, az egyházközségi képviselőknek, hogy mindig a jó szándékot látva, a fejlődésnek nem ellenállva, a fejlesztéseket megértve és a munkádat segítve mögötted álltak, úgy erkölcsileg, mint anyagilag. Fejlődni csak jó közösséget vezetve, előre tekintő, jó vezetővel lehet. Te birtokoltad ezeket a feltételeket és képességeket.

Fáradtságot nem ismerve, sohasem magadra gondolva dolgoztál az egyházközségért. Nem azért hajtottad a pályázatokat, nem azért kerested a forintokat, hogy az éppen aktuális komfort növelés a Te kényelmedet szolgálja, hanem már akkor az járt a fejedben, hogy az utódod jól érezze magát itt. Kedve legyen Rimócon élni, hogy a falu ne maradjon pap nélkül, hogy az elhintett mag ne maradjon szárazon. Én azt gondolom, hogy nem tudjuk Neked meghálálni mindazt a jót és szeretetet, amit Tőled kaptunk. Egyet viszont tehetünk, megköszönhetjük a jó Istennek, hogy hozzánk vezérelt és segített Téged törekvéseidben. Kívánjuk Neked, hogy az új otthonodban találj meg a békességet és a boldogságot, és hogy jó egészségnél örövend még sokáig hirdethesd az igét.

Drága József atya köszönünk Neked minden szépet és jót, köszönjük, hogy ismerhettünk, hogy egy kicsit mi is részeivé válhattunk életednek. Kérlek imáidban ne feledkezz meg a rimóciakról, tarts meg minket jó emlékezetekben és tudd, hogy ide mindig haza jössz. **Isten áldása kísérje utadat.**

Szabó Vilmos polgármester

(Elhangzott: 2021. január 31-én József atya búcsúztatóján)

Egyházközségünk 2021.01.31-én köszönt el Czombos József atyától. 2014 augusztusában nevezték ki a Rimóci Szent Miklós Római Katolikus Egyházközség plébánosának. Köztünk ünnepelte Aranymiséjét, és egyházközségünkbe fejezte be aktív papi szolgálatát. Kérjük a Jó Istent adjon számára áldásokban gazdag nyugdíjas éveket.

Mindenkinek köszönöm akik a vasárnapi szentmisén jelenlétükkel, közreműködésükkel emlékeztetést tettek számára ezt az eseményt.

Golopi Károly világi elnök

A teljesen új alapanyagok mellett különösen szeretem, ha valami újrahasznosítható. Üres szivaros doboz, már nem használt bőr öv, bontott gyöngy stb. Isten ments a legapróbb gyöngyöket, fadaragásokat, egykori jó állapotú szerszámokat, bútorokat lomtalanítani. Nagyszerű érzés, ha valamit meg lehet menteni. Ehhez persze tároló hely is kell, ami kertes házak padlásain, már nem használt helyiségeiben, melléképületeiben könnyebben megoldható. Megjegyzem, én is csak készítem, készítem.. és raktározom őket, mert tehetségem sincs az értékesítéshez. Többnyire elajándékozom, és örülök, ha örömet szerezhetek vele. Ami pedig a kézművességemhez még tartozik az <https://anyafiaintarzia.business.site/> és az instagrammon is tettem közzé képeket.

A fiatalokat arra buzdítom, faggassák ki szüleiket, nagyszüleiket és türelmesen hallgassák végig élménybeszámolóikat, figyeljék meg, mit hogyan csinálnak. Mindaz kincs, amit ők is elődeiktől tanultak és nem lehet tudni mikor és hogyan lehet a megszerzett tudást hasznosítani. Ha valamit a bevezetésből még le tudok szűrni az az, hogy nem szerencsés elhagyni a szülőföldet, aki teheti és megélhetését biztosítani tudja: maradjon ott, ahol élete javát élte meg. Tisztelet övezzé azokat az időseket, akik ott maradtak bármilyen nehéz is volt. Segítik gyermekeik, unokáik céljának elérését akár csak egy jó tanáccsal is. Tiszteleg azok előtt is, akik szüleiket gondozzák, fenntartják a rokoni kapcsolatokat. Elismerésem azoknak, akik szakítanak arra időt, hogy a hagyományokat - akár kertjük művelésével, népdalok, néptáncok betanításával, egykori receptek leírásával, vagy bármilyen más módon - ápolják. Természetesen szívesen írok máskor is, másról is a Rimóci Újságba, de szívesen részt vennék egy Rimóc község történetéről szóló könyv szerkesztésében, kutató munkájában is. Örömmel segíték, ha megoldható távolról és szeretek ajándékozni is, ezért ha bárkinek megtetszene bármelyik termékem írjon, telefonáljon és én postázom, vagy elviszem, hiszen testvérem, rokonaim, barátok és ismerőseim látogatása mindig öröm. A nyár folyamán két nagyobb unokámmal töltöttünk pár napot Nógrád megyében, többször kilátogattunk Rimócra. Ehhez egy „apropót” adott az 50 éves osztálytalálkozó is. Végezetül: A (vírus miatt is) kérem, vigyázzanak magukra és egymásra, legyünk mindannyian büszkék arra, hogy rimóciak vagyunk.

Szeretettel üdvözlök mindenkit:
dr. Valkó Zsuzsanna

Kedves Zsuzsa néni! Köszönjük a szeretetteljes sorait, jó egészséget, rendületlen alkotókedvet kíván a Rimóci Újság szerkesztője!

50 éve végeztünk a Rimóci Állami Általános Iskolában

Lépcső alján: (+Simák Gizella osztályfőnök), Valkó Zsuzsanna, Percze Eszter, Percze Etelka, Rigó Piroska, Szabó Edit, (+Pócsik Sándor igazgató), **fölötte jobbról balra:** (+Pócsik Sándorné, Virág Vincéné ig.h.) Percze Terézia, Kiss Mária, Virág Irén, Szabó Lilla, Golyán Olga, (Kovács György tanár) **fölötte balról jobbra:** Jusztin Ferenc, Szabó Terézia, Vincze Mária, Jusztin Margit, Gonda Zsuzsanna, Rigó Mária, Laczkó Erzsébet, Balás Piroska, **fölötte jobbról balra:** (Torják Lászlóné tanító, Boros Erzsébet tanár,) Bablena Bertalan, Jusztin István I, Rigó Tibor, +Laczkó József, Vincze Béla, Erdélyi Ferenc, Percze János, Percze Ferenc, Jusztin István II, Kanyó Bertalan, **Legfelül:** (Kovács Antal tanár, Szabó Gabriella tanár,) Czupkó István, Kiss Tibor
2020. augusztus 1-jén találkoztunk mi, akik 1970-ben végeztünk az általános iskolában. Ma már ritka az ilyen nagy létszámú osztály. Sajnos nem mindenki tudott rajta részt venni. Vannak akik távol laknak, vagy elfoglaltságuk volt, de sajnos többen meg is haltak közülünk, ezért a találkozás a rimóci temetőben kezdődött, majd Szécsényben volt osztályfőnökünk sírjához mentünk. Találkozásunk azért is nagy élmény volt, mert mindössze egy alkalommal találkoztunk (25 éve) ballagásunk óta. (Elnézést a leánykori nevekért) Mi, akik jelen lehettünk, nagy szeretettel örülhettünk egymásnak. Itt köszönöm meg (Golyán Olga, Vincze Béla 25 évvel ezelőtti) és Szabó Edit, Percze Terézia és /részt venni nem tudó: Kiss Tibor/ szervező munkáját.

Első sor (balról jobbra): Jusztin Ferenc, Vincze Béla, Virág Irén, Percze Terézia, **Középen:** Kovács Györgyné Boros Erzsébet osztályfőnök, Virág Vincéné Marika néni, Kanyó Bertalan osztálytársunk mellett: Kovács György tanár úr, Bablena Bertalan.
Lépcső első sor: Kiss Mária, Golyán Olga, Vincze Mária,
Lentebb: Jusztin Margit, Percze János, Valkó Zsuzsanna, Rigó Mária,
fontosabb (visszafelé): Percze Eszter, Balás Piroska, Percze Irén, Laczkó Erzsébet.

József atya: EGYHÁZI HÍREK

A Szentatya meghirdette a család évét!

Tisztelt Olvasók!

Ferenc pápa két fontos eseményt jelentett be 2021-re. Egyik a család éve, a másik szintén 2021-ben Szent József éve.

Búcsúzóul Rimóctól, szeretném kifejezni a családjaik iránti tiszteletemet és szeretetemet. Mindezt Szent József védőszentem oltalma alatt tettem. Továbbiakban is szeretném imáiban kérni Szent József, Mária, Jézus családjának példájával boldoguljanak családjaik. Most pedig következzenek a pápai levelek.

Kedves testvérek!

Karácsony után néhány nappal a liturgia arra hív bennünket, hogy szegezzük tekintetünket a Szent Családra, Jézusra, Máriára és Józsefekre. Érdemes elgondolkodni azon a tényen, hogy Isten Fia azt akarta, hogy mint minden gyermeknek, neki is szüksége legyen egy család melegére. Éppen ezért – mivel Jézus családja – a názáreti család a mintacsald, amelyben a világ összes családja megtalálhatja biztos viszonyítási pontját és megbízható inspiráló forrását. Názáretben sarjadt ki Isten Fia emberi életének tavasa, abban a pillanatban, amikor a Szentlélek működése folytán megfogant Mária szűz méhében. Jézus a názáreti ház vendégszerető falai között örömben töltötte gyermekkorát, Mária anyai gondoskodása és József törődő szeretete vette körül, melyben megláthatta Isten gyengédségét (vö. *Patris corde* apostoli levél, 2.).

A Szent Családot utánozva újra fel kell fedeznünk a család nevelői értékét: a szereteten kell alapulnia, amely mindig újjáépíti a kapcsolatokat és a remény távlatait nyitja meg. A családban akkor lehet őszinte közösséget megtapasztalni, amikor a család az ima otthona, amikor az érzelmek komolyak, mélyek és tiszták, amikor a megbocsátás érvényesül a viszályok felett, amikor a mindennapi élet keserűségét megédesíti a kölcsönös gyengédség és az Isten akaratára történő derűs ráhagyatkozás. Ily módon a család megnyílik arra az öröme, amelyet Isten mindazoknak megad, akik tudnak örömmel adni. Ugyanakkor a család lelki erőt talál arra, hogy megnyíljon kifelé, mások felé, a testvérek szolgálatára, az együttműködésre egy mindig új és jobb világ felépítése érdekében; következőképpen képes pozitív indíttatások hordozója lenni; a család az életpéldával evangelizál. Igaz, minden családban vannak problémák, sőt néha veszekedések is. „Atyám, veszekedtem...” – emberek vagyunk, gyengék vagyunk, és időnként mindnyájunkkal megesik, hogy ve-

szekszünk a családban. Hadd tanácsoljak valamit: *ha veszekszünk a családban, az a lényeg, hogy ne fejezzük be a napot anélkül, hogy kibékültünk volna!*

Igen, összevesztél, de még mielőtt vége lenne a napnak, békülj ki! Tudod miért? Mivel a másnapi hidegháború nagyon veszélyes. Semmi jót nem várhatunk tőle. Továbbá a családban van három szó, melyet mindig meg kell őrizni: „Szabad?”; „Köszönöm!”; „Sajnálom!” „Szabad?”, hogy ne rontsunk be mások életébe. „Szabad?” Megtehetem ezt? Mit szólsz hozzá? „Szabad?” Sose légy toladó, erőszakos! „Szabad?” – ez az első szó. „Köszönöm”: sokszor segítjük, szolgáljuk egymást a családban. Mondjunk mindig köszönetet! A nemes lélekben hála lakik. „Köszönöm!” A legnehezebben kimondható szó pedig a „sajnálom”. Mert mindig csinálunk rossz dolgokat, és sokszor előfordul, hogy valaki sértve érzi magát. „Sajnálom!” „Sajnálom!”

Ne felejtsetek el ezt a három szót: „Szabad?”; „Köszönöm!”; „Sajnálom!” Ha egy családban, a családi környezetben ez a három szó megvan, akkor a család jól működik.

A mai ünnep arra hív bennünket, hogy a családdal evangelizáljunk, hogy újra állítsuk szemünk elé a házastársi és családi szeretet eszményét, amint azt az *Amoris laetitia* apostoli buzdítás hangsúlyozta; március 19-én lesz az ötödik évfordulója e buzdítás közzétételének. Egy teljes évet fogunk arra szánni, hogy az *Amoris laetitia* buzdításról gondolkodjunk és elmélyítsük e dokumentum tartalmát [2021. március 19. – 2022. június].

A folyamatosan születő megfontolásokat az egyházi közösségek és a családok rendelkezésére bocsátjuk majd, hogy kísérjük őket útjukon. Már mostantól arra hívok mindenkit, hogy csatlakozzon azokhoz a kezdeményezésekhez, amelyeket az év folyamán szervezni fognak, és amelyeket a Világiak, a Család és az Élet Dikasztériuma koordinál majd. Bízunk ezt a világ összes családjával járt utat a názáreti Szent Családra és különösképpen Szent Józsefekre, a törődő férjre és apjára!

Szűz Mária, akihez most az Úrangyala imával fordulunk, nyerve el a világ összes családja számára, hogy egyre jobban lenyűgözze a Szent Család evangéliumi eszménye, és így egy új emberiség s egy konkrét és egyetemes szolidaritás kovászává váljon!

A Szentatya szavai az Angelus elmondása után:

Kedves testvérek!

Köszöntelek mindnyájatokat, családok, csoportok és egyéni hívek, akik tömegkommunikáció eszközökön keresztül követitek az Angelus elimádkozását. Elsősorban most azokra a családokra gondolok, amelyek az elmúlt hónapokban elvesztették valamelyik rokonukat, vagy amelyek sokat szenvednek a járvány következményeitől. Az orvosokra, az ápolókra és az egész egészségügyi személyzetre is gondolok, akiknek az elkötelezett munkája a vírus terjedése elleni küzdelem első vonalában jelentős következményekkel járt a családi életre.

Ma minden családot az Úrra bízok, különösen azokat, akiket legjobban megpróbálnak az élet nehézségei, a meg nem értés és a megosztottság sebei. A Betlehembben született Úr adjon minden családnak derűt és erőt, hogy egységben tudjon járni a jó úttján!

És ne felejtsetek el ezt a három szót, mely nagyon segíti az egység megélését a családban: „Szabad?” – hogy ne legyünk toladók, hogy tiszteletben tartsuk a másikat; „Köszönöm!” – köszönetet kell mondanunk egymásnak a családban; és a „Sajnálom!” – ha valami rosszat tettünk. És ezt a „Sajnálom!”-ot – vagy amikor veszekedtetek –, kérlek, még a nap vége előtt mondjátok ki: béküljetek ki még a nap befejezése előtt!

Apai szívvel

Ferenc pápa apostoli levele Szent Józsefről

Nemcsak különleges Szent József - évet hirdetett a Szentatya december 8-án, a szeplőtelen fogantatás ünnepén, hanem közzétette *Patris corde* kezdetű, nagylélegzetű levelét is, melyben Szent József alakját állította példaképül a mai hívők elé. A dokumentum abból az alkalomból született, hogy százötven éve nyilvánították Szent Józsefet az egyetemes Egyház védőszentjévé. Az apostoli levél teljes fordítását folytatásban közöljük; az alábbiakban első része olvasható.

Apai szívvel: így szerette József Jézust, akit mind a négy evangéliumban „József fiának” neveznek. A József alakját kiemelő két evangélista, Máté és Lukács keveset mondanak, mégis elegendőt ahhoz, hogy világossá tegyék, milyen apa is volt ő, és milyen küldetést bízott rá a Gondviselés.

Tudjuk, hogy egy egyszerű ács volt, Mária jegyese; „igaz ember”, aki mindig készen állt Isten akaratának teljesítésére, mely az Isten által adott törvényben és négy alkalommal álomban tárult fel előtte. Egy Názáretből Betlehembe megtett hosszú és furasztó út végén látta megszületni a Messiást egy istállóban, mert máshol „nem volt hely számukra”. Tanúja volt a pásztorok és a mágusok imáadásának, akik Izrael népét és a pogány népeket képviselték.

Volt bátorsága elvállalni Jézus törvényes apaságát, akinek az angyal által kinyilatkoztatott nevet adta: „Jézusnak nevezd el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől” (Mt 1,21). Mint köztudott, az ókori népeknél nevet adni egy személynek vagy dolognak azzal a szándékkal történt, hogy az adott személy vagy dolog az illetőhöz tartozzon, ahogy Ádám is tette a Teremtés könyvének elbeszélésében (vö. Ter 2,19-20).

Negyven nappal Jézus születése után édesanyjával együtt József felajánlotta a gyermeket az Úrnak a templomban, és meglepetten hallgatta Simeon Jézusra és Máriára vonatkozó jóslatát (vö. Lk 2,22-35). Hogy megvédje Jézust

Heródestől, idegenként Egyiptomban tartózkodott (vö. Mt 2,13-18). Hazájába visszatérve a kicsiny és ismeretlen galileai falunak, Názáretnek rejtekében élt – ahonnan, azt mondták, „nem támad próféta”, és „semmi jó sem jöhet” (vö. Jn 7,52; 1,46) –, távol Betlehemtől, szülővárosától és Jeruzsálemtől, ahol a templom állt. Amikor pedig – konkrétan egy jeruzsálemi zárandoklat során – elvesztették a tizenkét éves Jézust, ő és Mária aggódva keresték, és a templomban találták meg, miközben ő a törvénytudókkal vitakozott (vö. Lk 2,41-50).

Mária, Isten anyja után egyetlen szent sem foglal el annyi helyet a pápai megnyilatkozásokban, mint József, az ő férje. Elődeim elmélyítették az evangéliumok által közölt néhány adatban rejlő üzenetet, hogy jobban kiemeljék az üdv-történelemben betöltött központi szerepét: Boldog IX. Piusz „a Katolikus Egyház védőszentjévé” nyilvánította [2.]; Tiszteletreméltó XII. Piusz a „munkások védelmezőjeként” állította a hívők elé [3.]; Szent II. János Pál pedig „a Megváltó őrzőjeként” mutatta be [4.]. Az emberek „a jó halál kiesdőként” szólítgatják imájukban [5.].

Ezért, mivel százötven év telt el azóta, hogy Boldog IX. Piusz 1870. december 8-án a Katolikus Egyház védőszentjévé nyilvánította, azt szeretném – amint Jézus mondja –, hogy „a száj kifejezze azt, amivel csordultig van a szív” (vö. Mt 12,34), hogy megosszam veletek néhány személyes gondolatomat erről a rendkívüli személyiségről, aki oly közel áll mindnyájunk emberi állapotához.

E vágyam a világiarványnak ezekben a hónapjaiban érelődött meg, amikor a minket sújtó válság közepette azt tapasztaljuk, hogy életünket olyan – legtöbbször elfeledett – hétköznapi emberek szövik egybe és tartják fenn, akik soha nem jelennek meg az újságok és magazinok címlapjain, sem a legújabb show-műsorok látványos kifutóin, ám napjainkban mégis kétségkívül ők írják történelmünk döntő fontosságú lapjait: az orvosok, az ápolók, a bevásárlóközpontok dolgozói, a takarítók, a gondozók, a szállítók, a rendfenntartók, az önkéntesek, a papok, a szerzetesek és még soknak mások, akik megértették, hogy senki sem menekülhet meg egyedül. [...] Hány ember van, aki minden áldott nap türelmet gyakorol és reménységet sugároz, aki figyel arra, hogy ne pánikot keltsen, hanem a közös felelősségvállalásra figyelmeztessen? Hány apa, anya, nagypapa, nagymama és tanár mutatja meg apró, mindennapi mozdulatokkal gyermekeinknek, hogy miként nézzenek szembe ezzel a válsággal s jussanak túl rajta: újragondolva szokásainkat, felemelve tekintetünket és buzgóbban imádkozva? Hányan imádkoznak, tesznek felajánlást és járnak közben mindannyiunk javára? [6.] Szent Józsefben mindenki megtalálhatja az észrevétlenül maradó embert, a mindennapi jelenlétében diszkrét és rejtett embert, a közbenjárót, a támogatót és a vezetőt a nehéz időkben. Szent József emlékeztet bennünket arra, hogy mindazok, akik látszólag rejtve vagy a „második vonalban” vannak, páratlan főszereplői az üdvösség történetének. Mindegyikük megérdemli az elismerést és a hálát.

Köszönök minden segítséget!

Vigyázzanak egymásra, vigyázzanak magukra!

Szeretettel: József atya